

Grachtenfestival is rauw Russisch

Klassiek Opening Grachtenfestival. *Histoire du soldat* en *Svadebka* van Igor Stravinsky door Cappella Amsterdam. Gehoord: 15/8 Hermitage, Amsterdam. Tournee: dorpsbruiloft.nl. Grachtenfestival info: grachtenfestival.nl.

●●●○○

Door JOCHEM VALKENBURG
Rusland, maar echter dan echt, noemt Stravinsky-expert Richard Taruskin het beeld dat Stravinsky oproept in *Svadebka* (1919), ook wel bekend onder de Franse titel *Les Noces*. 'Bruiloftje', zou het hier heten, en het toont een levendig tableau van een Russische plattelandsbruiloft. Met *Svadebka* werd zaterdag het Grachtenfestival geopend. De oer-Russische voorstelling werd opgevoerd op de binnenplaats van de Hermitage Amsterdam, waar een groot deel van de concerten zal plaatsvinden.

Ook in Amsterdam Noord zijn deze week concerten. Naast veel 'klassiek' op veertig ongebruikelijke, vaak monumentale locaties, zijn er verschillende concerten voor kinderen. Komend weekend is het Prinsengrachtconcert.

Voor de dorpsbruiloft zaterdag kon losbarsten, vond eerst een uitvoering van Stravinsky's bekende *Histoire du soldat* plaats. In beide werken werd door het – soms rond marcherende – gelegenheids-

semble uitstekend gemusiceerd, als een lekker losse dorpskapel die niettemin al Stravinsky's subtiel ritmes feilloos raakte. Met de mooi 'geschetste' decorstukken en ook al getekende rekwisieten is *Histoire* een potentiële kinderhit.

Dat werd echter teniet gedaan door dichteres Judith Herzberg, die optrad als verteller. Ze maakte een vertaling op sinterklaasrijm („Hij heeft pijn aan zijn voet / goed dat hij niet verder moet”), en las haar tekst onbewogen voor.

Les Noces klonk in een nieuwe versie. Componist Theo Verbey kreeg van de erven Stravinsky toestemming om de nooit voltooide versie uit 1919 af te maken. Hierin vormt, anders dan in de voltooide variant met vier piano's, een pianola de muzikale ruggengraat. Ook zijn er twee cimbaloms en een harmonium. Stravinsky kwam in deze versie maar tot scene 2.

Hoewel de overgang naar de 'versie Verbey' in scene 3 onmerkbaar passeert, lijkt Verbey over het algemeen wel wat meer lineair en gelijkmatig te orkestreren dan Stravinsky. Daardoor ging de aandacht (op zich terecht) gaandeweg steeds meer naar de smaakvol boertige regie van Marc Pantus, en vooral naar de voortreffelijke zangers van Cappella Amsterdam, die excelleerden in onvoorstelbaar echte Russische rauwheid.

Na G.E. Joe werpt Hollywood zich op Monopoly

Wetgeving...
Fenwick...
Lorenz...

Blondige...
J...
J...
J...

In Diver strijden de seksen blij en bitter

EXCLUSIEF